

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 41. De primo verbo in cruce prolato à Christo: Pater dimitte illis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO

QUADRAGESIMA PRIMA

DE PRIMO VERBO IN
*cruce prolato à Christo: Pa-
 ter dimitte illis.*

EVANGELIVM.

ESVS autem dicebat: Pa- *Luc. 23.*
 ter, dimitte illis; non
 enim sciunt quid faciunt

FIGVRA.

DVM filij Israel in deserto sibi ido- *Exod. 32.*
 la constituunt, & contra ducem
 Moysen grauitur murmurant: Moy-
 ses ipse flexis humi genibus in vertice
 montis rogabat, vt Deus illis ignosce-
 ret.

PROPHETIÆ,

PRO eo, vt me diligere, detrahebant *Psal. 103.*
 mihi.

Ego autem orabam, & posuerunt ad-
 uersum me mala pro bonis, & odium pro
 dilectione mea.

Et pro transgressoribus rogauit. *Isaias 53.*

CON-

CONSIDERATIONES.

1. Punctū. **N**ON satis fuit impietati istorum, ut blasphemii essent in Filium Dei, nisi etiam impias in Deum, Patrem misericordiae linguas exerent. *Si sperat, inquit, in Deum, liberet eum, si vult.* Qua blasphemia simul exprobrat Christo spem in Deum Patrem, simul violentiam aut bonitatem eiusdem Patris, quasi qui vel nollet, vel non posset Filium liberare. Heu securis illa doloris, quae iniecta est cordi benignissimi Saluatoris, ut sensit tam impium conuictium in Patris ignominiam dici. Commouebatur intimis visceribus ad misericordiam furibundae illius & caecae gentis, cum horribile iudicium praevideret, quod sceleratis illis ob hanc blasphemiam impendebat. Itaque benignos illos oculos ad caelum tollens, exclamat lacrymabili voce primum hoc verbum misericordiae. *Pater dimitte illis, quia nesciunt, quid faciunt.* Considera hic quomodo Christus inter tot ludibria, tot penas, tot cruciatus, quibus distrahebatur, semper inuictam seruat caritatem: semper reddit bonum pro malo, & ut scriptum est, cum malediceretur, non remaledicebat; cum torqueretur, non se vindicabat,

1. Pet. 2.

bat, non cominabatur; sed intimè suis inimicis cōpatiens Patrem orabat, quo se verum Magistrum & doctorem illius populi demonstrabat. Legem enim, quam verbis olim docuerat, de iniurijs inuicem condonandis, iam confirmat exemplo, & in fine vitæ sanguine subscribit, & obsignat.

O incomprehensibilis caritas, ô abyf-
sus misericordiæ, ô clementia Saluato-
ris inaudita. Distracta sunt membra eius
sancta in cruce, rumpuntur nerui, artus
soluuntur, manus & pedes crudeliter
sunt perforati, omni ex parte deluditur,
& blasphematur: & ipse inter hæc om-
nia supplicia & illusiones, non murmu-
rat, non irascitur, non flammam celo iu-
bet descendere, non terram hiscere ad
inimicos absorbendos. Denique non
alijs armis pugnat aut propugnat quam
caritatis. Hæc illi iniuriarum adfert ob-
litionem, hæc dolores sentiri non pati-
tur, hæc perfecit, vt sui oblitus, solum
misericordiæ in inimicos memor, pijs-
simo hoc verbo paternam iram placa-
ret, ne in eos animaduerneret. Pauca sa-
nè huius precationis verba fuerunt, sed
abundantes lacrymæ & sanguis, quæ
quia eam comirabantur, exauditus est,
pro sua reuerentia.

Heb. 5.

P O Iesu

O Iesu dulcissime, cum tu sis ille in quem peccent, & cui iniurias inferunt, cur non dicis te illis ignoscere, sed Patrem pro venia rogas, tanquam ad illum tantum, non ad te pertinerent iniuria, & plura esset apud te honor illi, quam mors tua? Sane filius Dei honori Patris vitam suam posthabebat: sed tamen suas iniurias non aestimabat, neque persecutores suos in loco inimicorum ducebat, sed amicorum & fratrum, quod magis respiceret, quod ex hoc facto boni in vniuersum orbem profecturum esset, quam quantum ab ipsis mali in sua cede committeretur. Itaque haec verborum ad Patrem est sententia: tu habes quod illis agnoscas, quia legem tuam ruperunt, doctrinam tuam infamauerunt, Filium tuum occiderunt, ego nihil quod ignoscere habeo, quod bene collocatos putem labores passionis & mortis meae, quibus vniuersus mundus recepturus est vitam.

Excusabat Iudaeos apud Iudaeos Saluator, quia nescirent quid facerent. Sane nesciebant: sibi enim male, Christo bene faciebant. Sciebant quidem quid mali ipsi facerent, sed nesciebant, quid mali ex hac caede Christi ad se rediret. Plane vt peccatores caeci, dum peccant, nesciunt quid

quid agāt, si enim penitus perspicerent, quanto suo cum malo diuinū iudicium parui pēdant, quāta impietate Dei eterni bonitatē violent: quāto dedecore descendent pulchritudinē animæ suę, quæ illis poenæ & supplicia eterna sint parata: quam grandis sit iactura æternę glorię, nunquā se ad peccatū induci passi fuissent, quia millies mori quā clementissimū Redēptorem offendere maluissent.

Respice iam Pater ætere in faciem filij tui Ioseph, iniuste venundati, & traditi in manus virorum sanguinum. Vide *Gen. 37.* an hæc sit vestis filij tui an non? Fera pessima deuorauit eum, & sanguis peccatorum nostrorum imbuit vestimēta eius, turpesq; honestissimæ famæ illius maculas aspersit. Vide sacra Filij tui membra, vt extendantur in morem fidiū sonos reddentium, in hac cythara Crucis. Audi suauem concentum, hætenus in mundo inauditum, quem effecit verus tuus & fidelis Dauid, sonans in aurem misericordiæ tuę: *Pater dimitte illis, quia nesciunt quid faciant.* Attende Pater misericordiarum, suauissima hæc carmina, quæ te rogant, vt accipias penas & cruciatus Filij: & ignoscas reos & ignorantia serui. Vox enim *Gene. 4.* sanguis innocentis Abel, clamat ad te

de cruce, postulans pro nobis non vindictam, sed misericordiam; non iustitiam, sed gratiam.

COLLOQVIVM.

ROGA Christum D.N. per inauditam illam caritatem, qua in cruce circumdatus doloribus mortis, pro suis crucifixoribus oravit; largiatur & tibi gratiam, vt eius exemplo ignoscat omnibus, & oret pro ijs, qui quocunq; modo te offenderint. Quando autē tam fuit in suos inimicos liberalis: dignetur & in te misericordiam suam ostendere, vt per merita passionis ipsi⁹ possis à Patre æterno veniam impetrare tot offensarum, quas & ante hac, & nunc perpetuò aduersus Maiestatem eius admittis.

DOCUMENTA.

1. **Q**UEMADMODVM Christus tanta caritate pro inimicis deprecatus est: sic & nos promptos esse conuenit ad veniam omnibus iniurijs dandam, & orare pro persequentibus & male de nobis loquentibus.

2. Quia tam bonus est Dominus, vt ignoscat crucifixoribus suis, ponamus & nos certam spem in misericordia eius, & rogemus vt & nobis ignoscat, qui peccatis nostris

ti nostris non minus, quàm Iudai ipsum crucifiximus.

3. Si nefariū illud scelus inimicorum, Christus apud Patrem excusavit: quanto nos conuenit magis, si quidem caritate traditi sumus, excusare non augere exiguas proximorum offensus uncias.

4. Magis Christum peccata Iudaorum quàm sui dolores angebant; itaque Patrē non pro se, sed pro illis rogauit. Sic & nos si veram pietatem imbiberimus, plus cura suscipiemus in salute alterius spiritali, quàm in nostra temperali.

5. Si Iudai excusatione digni videbantur, quod nescirent, quid facerēt: nos quibus Christus cognitus, toties tamen iterum per peccata crucifigitur, quàm apud Deum inueniemus excusationem?

6. Christus à quo tempore in horto captus est, ad mortem vsque multa fecit & pauca dixit: ut doceret nos, cum in res molestas & duras incidimus, patientia multa non multis verbis opus esse.